

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Timofci Vladimir
Judecători - Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Moraru Dumitru prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2020, în cauza penală privind-l pe

Moraru Dumitru xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 03.04.2019-24.02.2020;
2. Instanța de apel: 12.03.2020-29.06.2020;
3. Instanța de recurs: 25.08.2020-21.10.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 februarie 2020, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art.364/1 Cod de procedură penală, Moraru Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod Penal la 5 (cinci) luni închisoare.

În conformitate cu art. 85 Cod Penal, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință, s-a adăugat prin cumulul parțial al pedepselor aplicate prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 octombrie 2017 și sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 01 decembrie 2017 și definitiv i s-a stabilit lui Moraru Dumitru pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 90/1 Cod Penal - 2 (doi) ani va executa în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei s-a suspendat condiționat pe termenul de probațiune de 3 (trei) ani, obligându-l să nu-și schimbe domiciliu și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Moraru Dumitru suma de 1680 (una mie șase sute optzeci) lei în folosul statului pentru efectuarea expertizei.

1.2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la data de 27.09.2018, aproximativ la orele 22:30, Moraru Dumitru, aflându-se pe bd. xxxxx, mun. Chișinău, în urma măsurilor întreprinse de către angajații IP Centru, care erau implicați în MOP pe sectorul Centru, fiind suspectat ca având un comportament suspicios, și anume văzând echipajul de poliție a început să fugă, ulterior fiind ajuns și condus la IP Centru, la solicitarea de a prezenta obiectele sau substanțele interzise pe

care le deține asupra sa, a predat o coală de hârtie din caiet în pătrățele, în care se afla o substanță vegetală uscată, fărâmițată de culoare cafenie- gălbuie, care a fost expediată pentru efectuarea constatării chimice. Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-4637 din 08.11.2018 al CTCEJ al DTCEJ Centru al IGP, în depunerile masei vegetale uscate și mărunțite de culoare galbenă-cafenie, reprezintă produs etnobotanic ce conține canabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, care nu se atribuie la substanțele stupefiante, psihotrope și/sau precursorii acestora, în cantitate de 0,24 g., ceea ce conform scrisorii nr. 01- 12/632 din 18.04.2017 constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, care este inclusă în Tabelul I, Substanțele stupefiante și substanțelor psihotrope neutilizate în scopuri medicale, conform Listei nr. 1 substanțele stupefiante, precum și cantitatea acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1088 din 05 octombrie 2004, cantitatea acesteia fiind atribuită la cantități mari.

Astfel, Moraru Dumitru prin acțiunile sale intenționate a săvârșit circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora fără scop de înstrăinare, adică, procurarea, păstrarea analogilor drogurilor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare, infracțiune prevăzută de art. 217 alin. (2) din Codul Penal.

2. Sentința menționată a fost atacată cu apel, de către inculpatul Moraru Dumitru prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului Moraru Dumitru să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau amendă, iar în cazul stabilirii unei pedepse sub formă de închisoare, cu menținerea suspendării condiționate a executării pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 octombrie 2017.

2.1 *În motivarea cererii de apel inculpatul a menționat că:*

- soluția instanței de fond este neargumentată referitor la aplicarea pedepsei sub formă de închisoare și nu a celei de muncă neremunerată în folosul comunității sau cea a amenzii, care este o sancțiune mai blândă, or, la aplicarea și individualizarea pedepsei urmează să se țină cont de principiul umanismului, de scopul legii penale precum și de faptul că pedeapsa penală reprezintă în sine o măsură de constrângere aplicată celui vinovat de săvârșirea unei infracțiuni, aceasta având și funcția de prevenție generală și specială;

- sub acest aspect prezintă relevanță criteriile generale de individualizare a pedepsei, care pot fi definite ca fiind acele reguli, principii, prevăzute în Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seamă la stabilirea felului, duratei ori quantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii;

- cu referire la atitudinea și modul de manifestare a inculpatului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei în instanța de judecată, Moraru Dumitru s-a prezentat ori de câte ori a fost citat, și-a recunoscut vina, fără a înainta alte careva

versiuni care ar fi tergiversat instrumentarea cauzei penale și ar fi împiedicat stabilirea adevărului, regretă cele comise, exprimându-și voința liberă și benevolă de a accepta o procedură cât mai restrânsă, de a obține judecarea cât mai operativă a cauzei și cu cheltuieli cât mai reduse;

- în ceea ce privește aprecierea de către inculpat a faptei comise, de rând cu recunoașterea vinovăției, a conștientizat gravitatea faptei săvârșite, s-a căit sincer, și-a asumat responsabilitatea pentru cele comise, având un comportament sincer în cursul procesului, de la momentul comiterii infracțiunii nu a mai comis careva fapte reprobabile;

- având în vedere scopul pedepsei penale și reieșind din circumstanțele cazului, inclusiv faptul că infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod Penal comisă de inculpat face parte din categoria celor ușoare, pentru care legea penală prevede pedeapsă cu închisoare de până de la 1 an, consideră rațional a fi aplicată pedeapsă neprivativă de libertate, oferind astfel o șansă de corectare a lui Moraru Dumitru, fără a-1 izola de societate;

- nu este rațional ca inculpatul să-i fie aplicată exclusiv pedeapsa cu închisoare, fiind lipsă careva circumstanțe care ar agrava răspunderea inculpatului, anterior nu s-a aflat în locuri de detenție, este angajat în câmpul muncii. La caz, instanța de fond nu a reținut circumstanțele atenuante prevăzute la art. 76 alin. (1), lit. b), f) și l) Cod Penal, și anume săvârșirea infracțiunii de către un minor sau de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii și expirarea, de la momentul comiterii infracțiunii, a cel puțin 2/3 din termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală, prevăzut pentru această infracțiune. Din aceste considerente nu există careva impedimente referitor la aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse sub formă de amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității, în limitele sancțiunii art. 217 alin.(2) Cod Penal;

- într-adevăr, se constată că Moraru Dumitru a comis infracțiunea aflându-se în termen de probă, însă instanța de fond a cumulat parțial pedepsele stabilite prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23.10.2017 și sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 01.12.2017, deoarece ultima a fost executată integral;

- infracțiunile pentru care anterior a fost condamnat Moraru Dumitru, și anume art. 217 alin. (4), lit. b) și art. 371 alin. (2), lit. b) Cod Penal, prevedeau în calitate de sancțiune în exclusivitate pedeapsa închisorii, iar instanțele la stabilirea pedepsei nu au avut o altă opțiune decât a stabili anume o asemenea pedeapsă, cu aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei;

- chiar și în cazul în care instanța va considera oportun de a-i stabili inculpatului Moraru Dumitru o pedeapsă sub formă de închisoare, solicită de a examina oportunitatea menținerii suspendării condiționate a executării pedepsei;

- de altfel, o condiție obligatorie (unicul temei) pentru condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei rezidă în faptul că nu ar fi rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare stabilită. Aceasta înseamnă că, în rezultatul cercetării cauzei și calităților individuale ale inculpatului s-a format convingerea fermă în posibilitatea atingerii scopurilor pedepsei penale fără izolarea de

societate, dar în condițiile unui control profilactic al comportamentului persoanei respective într-o anumită perioadă de timp. Din acest considerent, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj sau un drept acordat de lege persoanelor vinovate, dar trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială;

- reieșind din circumstanțele enunțate, consideră că nu este rațional ca inculpatul să ispășească real pedeapsa cu închisoare, pe care motiv solicită ca eventuala pedeapsă sub formă de închisoare ce urmează a fi stabilită în privința inculpatului Moraru Dumitru să fie suspendată condiționat pe un termen de probă și pe cale de consecință, legislația stabilește inculpatului unele restricții în acest termen. Pericolul de a fi anulată suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, în cazul încălcării condițiilor termenului de probă, va îndrepta comportamentul inculpatului și îl va determina la respectarea ordinii stabilite în societate, la respectarea legilor;

- de altfel, circumstanțele enunțate, inclusiv vârsta tânără, permit de a se conchide că corectarea și reeducarea inculpatului Moraru Dumitru este posibilă, rațională și echitabilă fără izolarea lui de societate.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2020, a fost respins, ca nefundat, apelul inculpatului și menținută sentința, fără modificări.

3.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Moraru Dumitru încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 217 alin. (2) Cod Penal.

Verificând soluția instanței de fond în partea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Moraru Dumitru, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod Penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pornind de la caracterul faptei comise, și anume că fapta săvârșită de inculpat prezintă un grad ridicat de pericol social, raportat la modul de comitere, mijloacele folosite, circumstanțele legate de personalitatea inculpatului, instanța de fond a conchis că ultimul trebuie pedepsit penal pentru acțiunile comise și a considerat ca fiind necesar de a aplica în privința inculpatului pedeapsa închisorii, cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare, care în viziunea instanței este unica măsură de constrângere aplicabilă situației inculpatului, care pornind de la datele caracteristice ale ultimului este pe măsură să ducă la atingerea scopului general și special al pedepsei penale, deoarece fapta în materialitatea sa duce la concluzia că scopul pedepsei poate fi realizat prin stabilirea pedepsei cu închisoare.

În contextul dat, instanța de apel a respins sub aspectul stabilirii inculpatului a unei pedepse mai blânde, sub formă de amendă sau muncă neremunerată în folosul

comunității, argumentele inculpatului Moraru Dumitru precum că ultimul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate și a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise, or, aceste circumstanțe nu justifică aplicarea unei pedepse non-privativă de libertate, având în vedere că inculpatul nu este la prima abatere, anterior a fost judecat, însă careva concluzii nu a făcut, nu a pășit pe calea corectării, continuând să comită alte fapte prejudiciabile.

La fel, instanța de apel nu a reținut argumentele inculpatului Moraru Dumitru precum că dânsul s-a prezentat ori de câte ori a fost citat, a avut un comportament sincer în cursul procesului, de la momentul comiterii infracțiunii nu a mai comis careva fapte ilicite, deoarece aceste aspecte, care de altfel caracterizează pozitiv personalitatea inculpatului, nu sunt suficiente pentru a demonstra că pedeapsa penală aplicată de către instanța de fond este inequitabilă, totodată, în situația creată era în interesul inculpatului de a manifesta un comportament pozitiv, ultimul indicând că se căiește sincer de cele comise.

Cu referire la argumentele inculpatului Moraru Dumitru ce țin de faptul că instanța de fond nu a reținut circumstanțele atenuante prevăzute la art. 76 alin. (1), lit. lit. b), f) și l) Cod Penal, și anume săvârșirea infracțiunii de către un minor sau de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii și expirarea, de la momentul comiterii infracțiunii, a cel puțin 2/3 din termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală, prevăzut pentru această infracțiune, Colegiul Penal a indicat că circumstanțele invocate de către partea apărării nu micșorează gradul prejudiciabil al faptei și nici nu caracterizează personalitatea inculpatului și atitudinea în raport cu fapta comisă, totuși, în speță prevalează faptul că inculpatul anterior a fost condamnat, inclusiv pentru comiterea infracțiunilor similare și a comis infracțiunea în termenul de probă.

În contextul circumstanțelor menționate supra, instanța de apel a atestat că, în speța dată nu se impune soluția aplicării unei pedepse mai blânde inculpatului Moraru Dumitru, sub formă de amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității, avându-se în vedere faptul că inculpatul anterior a fost judecat, în privința acestuia a fost reținută circumstanța agravantă săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, totodată, a fost reținut faptul că inculpatul a comis infracțiunea în termenul de probă, ceea ce denotă faptul că inculpatul nu a făcut careva concluzii, nu a conștientizat gradul de pericol social al faptelor comise, nu a pășit pe calea corectării, dar a continuat să manifeste un comportament infracțional

Totodată, instanța de apel a respins ca fiind nefondată și solicitarea inculpatului Moraru Dumitru privind menținerea suspendării condiționate a executării pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 23 octombrie 2017, or, reieșind din personalitatea inculpatului și predispunerea acestuia la comiterea infracțiunilor, instanța de apel a menținut soluția instanței de fond care a concluzionat că reeducarea inculpatului poate avea loc doar în condițiile izolării de societate, pe un termen de 2 (doi) ani, iar restul executării pedepsei a fost suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani, în condițiile reglementate la art. 90¹ Cod Penal.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată, la data de 18 august 2020, **cu recurs ordinar** de către inculpatul Moraru Dumitru, care indicând temeiurile prevăzute la art. 427 alin.1) pct. 6), 10) Cod procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a deciziei în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a-i stabili lui Moraru Dumitru o pedeapsa sub formă de amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității sau menținerea condamnării cu suspendarea executării pedepsei.

4.1 În motivarea recursului inculpatul a indicat că:

- instanța de apel a omis de a se expune asupra argumentelor că Moraru Dumitru este angajat în câmpul muncii, la locul de muncă este caracterizat pozitiv, fapt ce se confirmă prin caracteristica eliberată la 27 noiembrie 2019 de către SC „Samparex” SRL;

- este neargumentată soluția instanței de apel referitor la aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, și nu a celei de muncă neremunerată în folosul comunității sau cea a amenzii, care este o sancțiune mai blândă, fie menținerea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, or, la aplicarea și individualizarea pedepsei urmează să se țină cont de principiul umanismului, de scopul legii penale precum și de faptul că pedeapsa penală reprezintă în sine o măsură de constrângere aplicată celui vinovat de săvârșirea unei infracțiuni, aceasta având și funcția de prevenție generală și specială. Sub acest aspect prezintă relevanță criteriile generale de individualizare a pedepsei, care la caz impuneau luarea în considerare nu numai a gravității infracțiunii săvârșite și a faptului că inculpatul se află în termen de probă, dar și persoanei celui vinovat care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii

- după pronunțarea deciziei de către instanța de apel au intervenit schimbări în situația familială a inculpatului Moraru Dumitru, și-a oficializat căsătoria, soția acestuia aflându-se la a 24 săptămână de sarcină. Asupra acestor circumstanțe este evident că instanța de fond și de apel au fost în imposibilitate de a se expune, dar în coroborare cu celelalte aspecte denotă tendința și orientarea pozitivă a inculpatului Moraru Dumitru;

- la aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal instanța de apel a admis o eroare deoarece pedepsele stabilite prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23.10.2017 și sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 01.12.2017 au fost executate în mod separat;

- prin urmare, în cazul stabilirii pedepsei, prin aplicarea art.85 Cod penal, la pedeapsa stabilită putea fi cumulată total sau parțial doar pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei mun. Chișinău, sediul Centru din 23 octombrie 2017;

- având în vedere scopul pedepsei penale și reieșind din circumstanțele cazului, inclusiv faptul că infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(2) Cod penal comisă de inculpat face parte din categoria celor ușoare, pentru care legea penală prevede pedeapsă cu închisoare de până de la 1 an, consideră oportun de aplicat față de inculpat

o pedeapsă neprivativă de libertate, oferind astfel o șansă de corectare lui Moraru Dumitru, fără a-l izola de societate.

5. La recursul ordinar declarat de către inculpatului Moraru Dumitru, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod procedură penală, procurorul a depus referință, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că, instanțele inferioare examinând cauza, au acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61,75-78, 85 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unor infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Astfel, s-a constatat că, instanțele de judecată inferioare, și-au argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite inculpatului, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, iar în final stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

6. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, luând în considerație și argumentele procurorului expuse în referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.*

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen în conformitate cu art.422 Cod de procedură penală.

Conform art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul în recursul ordinar declarat, indică temeiuri de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală.

6.1 Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă că, deși recurentul a indicat temeiul de casare a deciziei instanței de apel prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, pentru declararea recursului, din conținutul argumentelor formulate se atestă că criticile aduse se subscriu temeiului de casare prevăzut la pct. 10) alin. (1) al normei precitate, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6.2 Analizând decizia contestată, în raport cu temeiul invocat de recurent prin

prisma prevederilor pct. 10 al. 1) art. 427 Code de procedură penală, Colegiului penal constată lipsa cărorva temeieri de casare, deoarece instanța de apel just a respins apelul declarat de către inculpat în latura stabilirii pedepsei menținând în această parte sentința primei instanțe. Or, o astfel de eroare nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat în acest sens, lipsind temeieri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate întrucât instanța de apel corect a menținut sentința primei instanțe prin care inculpatului Moraru Dumitru în baza art.217 alin. 2) Cod penal, cu respectarea prevederilor art. 6, 7, 61,75-78, 85 art.90 și art. 90¹, Cod penal, cu respectarea prevederilor art.364¹ al. 8) Cod de procedură penală, o pedeapsă echitabilă și în limitele legii penale.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține faptul, că argumentele invocate de recurent precum că inculpatul poate fi corectat și reeducat cu stabilirea unei pedepse sub formă de amendă, muncă neremunerată în folosul comunității, au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată (*pct. 5.5-6*), concluzie, care instanța de recurs o însușește.

Astfel că, Colegiul penal este solidar cu concluzia instanței de apel privind suspendarea parțială a pedepsei stabilită inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod Penal și anume prima parte a pedepsei cu închisoare pe termen de 2 ani se va executa în penitenciar de tip semiînchis, iar a doua parte a pedepsei se va suspenda cu stabilirea unei perioade de probațiune de 3 ani, fiind luat în considerație faptul că inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, s-a căit sincer de cele întâmplate, anterior a fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor similare, a comis infracțiunea în termen de probă, fapt ce demonstrează că scopul pedepsei poate fi atins cu aplicarea în privința acestuia a prevederilor art.90¹ Cod penal, adică condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare.

Prin urmare, afirmația recurentului că pedeapsa pentru infracțiunile comise de inculpat este prea aspră și că instanța nu a reținut și circumstanțele atenuante invocate, precum că Moraru Dumitru este încadrat în câmpul muncii, la locul de muncă este caracterizat pozitiv, după pronunțarea decizie acesta și-a oficializat relația, soția fiind însărcinată circumstanțe care luate în ansamblu și în coroborare cu celelalte aspecte denotă tendința și orientarea pozitivă a inculpatului Moraru Dumitru, nu pot fi reținute ca motive ce ar putea justifica aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse sub formă de amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității.

Colegiul penal reiterează că pedeapsa principală precum a fost individualizată de instanța de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art.61 alin.(2) Cod penal - restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Lipsit de temeieri este și afirmația inculpatului, precum că instanțele incorect au dispus aplicarea pedepsei în temeiul art.85 Cod penal, pe motiv că, pedepsele stabilite prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23.10.2017 și sentința Judecătoriei

Rîșcani, mun. Chișinău din 01.12.2017 au fost executate în mod separat Colegiul atestă că asupra acestui motiv s-a expus instanța de apel (*în pct. 5.6 a deciziei*). Or, inculpatul la data de 27.09.2018 a comis infracțiunea prevăzută de art. 217 al. 2) Cod penal, în termenul de probațiune stabilit de către instanțe pe ambele sentințe astfel, fără a-și executa pedeapsa stabilită.

Nu poate fi admisă solicitarea recurentului privind aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse non privative de libertate. Or, instanțele inferioare la stabilirea pedepsei au ținut cont de faptul că inculpatul anterior fiind condamnat pentru infracțiuni similare, acesta nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării iar în consecință comite altă infracțiune pentru care corectarea și reeducarea este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la pedeapsa stabilită inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra căroră s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010.

Generalizând cele expuse mai sus și constatând, că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului, de către instanța de recurs nu este identificată vreo eroare gravă de drept, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate prin prisma temeiurilor de casare prevăzute de pct.6), 10) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală și prin urmare, se impune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Moraru Dumitru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Moraru Dumitru xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **21 octombrie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie